

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Langáška (soudce zpravodaj) a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: V. J., zastoupený Mgr. Františkem Jarošem, advokátem, sídlem Antonína Dvořáka 287, Turnov, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, sídlem Křížová 25, Praha 5, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalované ze dne 14. října 2016, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 22. listopadu 2018, č. j. 32 Ad 20/2016 - 77,

t a k t o :

Kasační stížnosti žalované **se nepřiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím označeným v záhlaví žalovaná potvrdila své rozhodnutí ze dne 21. července 2016, č. j. R-21.7.2016 – 422/600 305 1373, kterým zamítla žádost žalobce o starobní důchod pro nesplnění podmínek pro snížení důchodového věku stanovených v § 28 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a § 2 nařízení vlády č. 363/2009 Sb., o stanovení důchodového věku a přepočtu starobních důchodů některých horníků, kteří začali vykonávat své zaměstnání před rokem 1993, ve znění účinném od 1. června 2015.

[2] Krajský soud v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“) rozsudkem označeným v záhlaví rozhodnutí žalované zrušil a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Proti tomuto rozhodnutí podala žalovaná (dále též „stěžovatelka“) včas kasační stížnost.

[3] Společně s kasační stížností požádala stěžovatelka o přiznání odkladného účinku. Uvedla, že nepřiznání odkladného účinku by mělo za následek pokračování řízení. Pokud by stěžovatelka rozhodla v souladu se závazným právním názorem krajského soudu a Nejvyšší správní soud následně její kasační stížnosti vyhověl, čelila by časově náročnému zpětnému vymáhání mezitím přiznanému doplatku na důchodu. Oproti tomu v případě neúspěchu v řízení o kasační stížnosti je stěžovatelka schopna vyplatit stěžovateli eventuelní doplatek na důchodu v krátkém čase.

[4] Žalobce se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil

[5] Podle § 107 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nemá kasační stížnost odkladný účinek, Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat za přiměřeného užití § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Odkladný účinek lze tedy kasační stížnosti přiznat tehdy, jestliže by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí krajského soudu znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Kromě formální podmínky, již je vznesení příslušného návrhu, je pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nutné splnění tří podmínek: (1) výkon nebo jiné právní následky musejí pro stěžovatele znamenat újmu, (2) újma musí být pro stěžovatele nepoměrně větší, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a (3) přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. července 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Povinnost tvrdit a prokázat hrozbu újmy přitom tíží stěžovatele (například usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. února 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). *Hrozící újma musí být závažná a reálná, nikoli pouze hypotetická a bagatelní* (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. října 2017, č. j. 9 Afs 275/2017 - 20).

[7] Nejvyšší správní soud již v minulosti konstatoval, že „s ohledem na postavení správního orgánu v systému veřejné správy bude přiznání odkladného účinku kasační stížnosti k jeho žádosti vyhrazeno zpravidla ojedinělým případům“ (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. dubna 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, č. 1255/2007 Sb. NSS) a „bude podmíněno ochranou důležitého veřejného zájmu, jehož obrožení bude v konkrétním případě představovat právě onu nepoměrně větší újmu, než která přiznáním odkladného účinku vznikne jiným osobám“ (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. července 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, č. 3270/2015 Sb. NSS). Taková mimořádná situace v projednávané věci nenastala. Stěžovatelka důvody pro přiznání odkladného účinku spatřovala výhradně v tom, že je po zrušení svého rozhodnutí krajským soudem povinna dále vést řízení se žalobcem a řídit se při tom závazným právním názorem krajského soudu, který kasační stížností zpochybňuje. Povinnost správního orgánu pokračovat v řízení a respektovat soudem vyslovený právní názor je však zákonem předvídaným důsledkem zrušujícího rozhodnutí krajského soudu (srov. § 78 odst. 5 s. ř. s. a usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. dubna 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, č. 1255/2007 Sb. NSS). Nejvyšší správní soud setrval na judikatuře, že v důsledku zrušení rozhodnutí o nepřiznání důchodu a vrácení věci k dalšímu řízení stěžovatelce bez dalšího nehrozí újma ve smyslu § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s. (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 2. července 2003, č. j. 1 Ads 10/2003 - 52, č. 46/2004 Sb. NSS; srov. též usnesení ze dne 16. července 2015, č. j. 7 Ads 182/2015 - 25, ze dne 26. března 2014, č. j. 6 Ads 49/2014 - 10, či ze dne 21. února 2018, č. j. 1 Ads 24/2018 - 29).

[8] Z uvedených důvodů Nejvyšší správní soud nepřiznal kasační stížnosti žalované odkladný účinek.

pokračování

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. února 2019

JUDr. Tomáš Langášek
předseda senátu